



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXII. De Justiniani furore potius quam benevolentia erga factionem
Venetorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. λβʹ.

πειθῆν τῷ κυανῷ χροματι ἢ βασιλέως μανίας
μᾶλλον ἢ Φιλίας.

Υπὴν δὲ καὶ ἕτερον τῶν εὐνοϊανῶν, πᾶσαν
θρησκείαν ἠγάπησαν. εἴτε δὲ φύ-
σεως ἀμαρτία, εἴτε δὲ γλῶσσαι τε καὶ φόβων ὅσα
ἔχον λέγειν, ἐκ τῆς θρησκείας ἀσεβείας τὴν νίκην
τῶν δαχλῶν ἔλκον. ἐδόκει γὰρ θαλίρω τῶν με-
ρῶν, τῶν κυανῶν ἔπι, ἀτεχνῶς προσκεκλι-
δαί εἰς τοσούτον, ὥστε καὶ μισοφονίας ἀνίκα ἐν
μέσῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἐργάζε-
σθαι τῶν ἀπεναντίας, καὶ μὴ μόνον ποινὰς μὴ
δοῦναι, ἀλλὰ καὶ γερῶν ἀξιῶν, ὡς πολλὰς
ἀνδροφόνους ἐντεῦθεν ἤγαγον. ἐξέλιξ δὲ αὐτοῖς,
καὶ τοῖς οἰκοῖς ἐπιέναι, καὶ τὰ ἐναποκεῖμενα
κεμήλια ληΐεσθαι, καὶ τοῖς ἀνδράποισι τὰς
σφῶν πηπασκεν ῥωμείας. καὶ ἡ πῆς τῶν
δαχλῶν εἰργάζετο ἐπειροῦσθαι, περὶ τῶν ῥωμεί-
ων αὐτῶν ἐκινδύνισεν ὅθεν ἀμέλξαι εἰς πῆς τῶν
ἐρίων ἐπιπροσπίδων δαχλῶν, ἐπεὶ οἷος τῶν
νεωτεροῦντων νεύροις ἐσωφρονισεν, ἀνά τὸ
μισοῦσθαι τῆς πόλεως, νεύροις ἠκίδη τε καὶ
περὶ ἡμέρας καλλίνικου δὲ τῶν κιλίκων ἠγέ-
μην δὲ δύο ἀνδροφόνων κίλικε παῦλον καὶ
φωστῖνον ἐπελθόντες, καὶ διαχρήσασθαι βε-
λομένω, ἐπεὶ ταῖς ἐκ νόμων ποιναῖς ὑπέστη-
σαν, ἀνεσκολοπίσθη ποινῶν ὑπερὸς τῆς σω-
σεως καὶ τῶν νόμων, ταῦτα κατὰ βαλῶν. ἐν-
τεῦθεν οἱ θαλίρω μέρες τὰ οἰκεία πεφθυγό-
τες, καὶ πρὸς ὑδένων ἀνθρώπων δεξιόμενοι,
ἀλλὰ καὶ ὡς ἀγὶ πάντες ἐλαυνόμενοι, τοῖς
ὁδοποροῦσιν ἐφῆδρουν, λωποδυσίας τε καὶ
μισοφονίας ἐργάζομενοι, καὶ πάντα πῆσθαι
θανάτων δάμων, λεηλασίας τε καὶ τῶν λοι-
πῶν ἀτοπημάτων εἶναι. ἐστὶ δὲ πρὸς τὰ ἐναν-
τία μείλαχρησας καὶ ἀνίκα διεχρήσατο τοῖς
νόμοις ἐκδῆς, ἔξέφηκεν ἀνά τὰ ἀσέβητος κερ-
γῶν βαρβάρους ἴσα. καὶ τὰ μὲν περὶ τῶν λε-
πομερῶν λέγειν, κρεῖττον ἢ λόγος ἢ χρόνος.
δοῦσθαι δὲ ταῦτα τεκμηριῶσαι ἢ τὰ ἐπι-
λοιπα.

A

CAP. XXXII.

De Justiniani furore potius quam benevolentia
erga factionem Venetianorum.

QUI ET etiam aliud quidpiam in Justi-
niano, omnem belluarum immani-
tatem excedens. Quod utrum ex nat-
uræ vicio, an ex ignavia ac formidine
profectum sit, equidem nequeo dice-
re. Initium autem sumpsit ex popu-
lari seditione, cui cognomen inditum
fuit *νικα*. Ad eod enim impense favere
visus est alteri factioni, Venetianorum
scilicet, ut Venetiani ipsa meridie, in
media civitate, adversæ factionis ho-
mines interficerent, ac non modò nul-
lum supplicium metuerent, verum et-
iam præmia consequerentur. Atque
hinc factum est, ut multi existerent ho-
micidæ. Porro licebat illis etiam in
domos irrumpere, & opes in illis re-
conditas deprædari, & miseris homini-
bus suam salutem pretio vendere.
Quod si ex magistratibus quispiam eos
coercere tentasset, de suo ipsius capite
periclitabatur. Quidam certè, qui
Comes erat Orientis, cum aliquot sedi-
tiosos nervis cædi iussisset, ipse in me-
dia urbe nervis cæsus ac circumductus
est. Callinicus præterea rector Cili-
ciæ, propterea quòd duos homicidas
Cilicias, Paulum ac Faustinum, qui in
ipsum irruerant & interficere ipsum
conati fuerant, ex præscripto legum
capitali supplicio affecisset, in crucem
actus est, has pœnas referens ob rectè
consulta, & ob leges servatas. Hinc
factum est, ut Praefiniani relictâ patriâ
suâ, cum à nullo mortalium susciperen-
tur, sed velut piaculum quoddam un-
dequaque abigerentur, viatoribus in-
sidias struerent, rapinasque ac cædes
perpetrarent: Et cuncta immaturis
mortibus ac direptionibus, & hujus-
modi sceleribus complerentur. Inter-
dum tamen in contrariam sententiam
versus, Venetianos occidit, legum vin-
dictæ subjiciens eos, quibus antea mo-
re barbarico per singulas urbes grassan-
di potestatem dederat. Verùm ad ista
figillatim referenda, nec tempus, nec
sermo ullus suffecerit. Hæc tamen
quæ commemoravi, sufficiunt ut con-
jectura fiat de reliquis.

D